

Kmetijske in rokodelske Novice.

Na svetlobo dane od c. k. krajske kmetijske družbe.

Tečaj V.

V sredo 3. Svečana. 1847.

List 5.

Starost spoštujte!

(Po nemškim „Die alten Leut“ Antona barona Klesheima.)

Kar me na svét' práv veselí,
To stari so ljudjé;
Torej ko vidim starčika,
Se sméja mi sercé.

Zató ko vidim starčika,
Ki sivo glavo imá,
Se mu priklošem, čast mu dam,
Tak kot se cerkvi dá.

Tak kakor božji dom se zdi
Mi slednji starčikov,
Zakaj iz starčkov in 'z cerkvá
Izhaja blagoslov!

Takó visôka gôra tud
Sercé povzdigne rés,
Kér gôra je in človek star
Nar bližejzi nebés.

Nebeški Oče vse ljudi
Na zemlji rad imá,
Kogar pa práv posebno ljub',
Mu sivo glavo dá.

Torej nej mladi starčikom
Vso hvalo, čast dajó,
De hudiga v nebésih nič
Bogú ne povedó.

In s snégam, čistim ko srebró,
Potrése Bog glavé
Ljudém, katérim starost da, —
To sivi so lasjé.

Zató kot cerkev nej časti
Se slednji starčikov;
Zakaj iz starčkov in 'z cerkvá
Izhaja blagoslov!
Malavašič.

Pogovor treh kmetov.

(Juri — Luka — Tomaž.)

Od zimskih opravil kmetov.

J. Luka, meni tvoje gospodarstvo zlo dopade; vsa vsa tvoja hiša modro gospodarstvo spričuje, jez se ga hočem od tebe učiti. Povej mi, ko smo zdej lih v zimi, kakó ti zimski čas obračaš?

L. Jez zimski čas med zimске opravila razdelim, katerih imam vedno toliko, de je čas prekratek.

T. Za božjo voljo, kaj vunder delaš, de ti pozimi časa manjka?

L. Ena je že, de za posli povsod tisto škatljico nosim, če si slišal v Novicah od nje, de jo gospodar in gospodinja nositi morata, če hočeta, de se jima škoda ne godí. To zjutrej nar prvi začnem, in zvečer nar zadnji neham.

J. Torej se per tebi poleti tako čisto žanje, in čisto po senožetih kosí in grabi, kar per nas na tlačansko cika; torej so tvoji hlevi snažni, tvoja klaja tečnejši; per nas pa posli nekej pokladejo, nekej posteljejo, in nekej pohodijo; torej se na tvojim kolovrati tudi kaka nit naprede, mi pa platno

kupujemo. Sim bil práv pozabil tistiga dobriga sveta Novic. Jez jo tudi ponesem škatljo za posli.

T. Lih práv, de prejo v misli vzameš. — Kaj praviš, Luka, ti od českih kolovratov? Jez mislim, de je to prazna igrača, ktero bomo Čeham spet nazaj poslali.

L. Ne bomo je ne, nikdar ne! Ti govoriš kakor gluh od goselj, kakor slep od bárv. Česki kolovrat se je vsa cimú, ki ga rabiti zna, že sam popolnoma perporočil.

J. Ali se per tebi na česki kolovrat prede, in je res dobiček per njem?

L. Per meni se že dve leti ta kolovrat verti, in se bo, dokler bom živel. Le pomislita: uni dan sim iz eniga funta prediva prejo izmotal, in sim je 3600 sežnjev (klafter) namotal, tedej skorej dve uri hodá dolgo. Okoli 800 sežnjev nit mi da en vatel lepiga platna, in en funt prediva na českim se sprede skorej pol pred, kakor na našim. Ali nista to dva velika dobička?

T. Ti si vunder neznano moder; boš zdej zdej v konjskih bigah sreberno rudo našel.

L. Bratec! sim jo že. — Vsako leto žebeta odredim, ki mi 50 — 80 goldinarjev verže sreberne rude.

J. Ktere dela pa še sicer imaš, ko si takó per svojih poslih na straži; gotovo križem rok ne deržiš?

L. Kmetiško orodje popravljám, de me na spomlad, ko ga je treba v roke vzeti, ne mudí.

T. Zraven tebe bi mogli vsi rokodelci lakote umrete. Kdo bo per tebi kej zaslužil, ko vse sam narediš? Kdo kej prodal, ko vse domá perdelate?

L. To, ljubi sosed, je nar veči skrivnost dobriga kmetijstva. Če menj kupujemo, boljši se nam godí, in več nam ostane za druge potrebe, ki se morajo le z denarjem odriniti.

J. Kaj si pa uni dan delal, ko sim te vidil z čudno truzico v rokah?

L. Nova past je za miši (mišolovka), ktera več opravi, kakor tri mačke.

T. Sej pravim, de ti vse sam narediš, k večim, če prešičke moraš kupiti. Pa povej nama, kakošna copernija je zopet to?

L. Ta past je tako narejena, de, če se tudi